

**R. P. Ferdinandi De Castro Palao, Legionensis Soc. Iesv,
Sacrae Theologiae Professoris, Et sanctae Inquisitionis
Qualificatoris & Consultoris; Operis Moralis, De Virtutibus,
Et Vitiis Contrariis, In ...**

De Virtute Religionis, Et Ei Annexis; Continens quatuor Tractatus
Theologiae Moralis praecipuos. Primus, in ordine decimusquartus, de
Iuramento, & Adiuratione. Secundus, de Voto. Tertius, & charior Authori,
de statu Religioso. Quartus, de vitiis oppositis Religioni

**Castro Palao, Fernando de
Lugduni, 1669**

An ob paupertatem Monasterij excludantur aliqui à Religionis ingressu. §.
6.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-76572](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-76572)

quam fororis periculo impudicitiae expositas, quibus subueniendis affectus non est. Neque placet quod dicit Sanchez exenari ab obligatione voti, in casu fororum ob praestantius obsequium diuini, quod videtur esse in subueniendis fororibus, & ab eis periculum impudicitiae praecauendo, quam in religionis ingressu. Nam si id verum esset, licet religionis votum in tale subsidium commutari propria auctoritate possit, quod non est dicendum. Si autem votum abque vlla temporis determinatione emissum est, cum tunc obligatio eius latitudinem habeat, ex circumstantiis extrinsecis, restringi, vel amplari tempus executionis potest, vt *superiori tract.* diximus: ac proinde ex necessitate fratrum, & a fortiori fororum extendi tempus obligationis potest pro prudentis arbitrio. Vnum tamen est omnino certum supradictam fratrum necessitatem praestare sufficientem causam dispensationis concedendae Suar. *d. lib. 5. c. 6. n. 4.* Sanch. *lib. 4. sum. cap. 20. num. 33.*

14. Denique si de necessitate communi parentis loquamur, dicendum est nullum praestare impedimentum, quominus filius ea omnia religionem ingrediatur. Et idem est de parente ob communem necessitatem filij. Quia haec leuis consideratio est, vt propter illam priuandus filius sit tanto fructu, qui religionis ingressu obtineri potest: Sic D. Thom. communiter receptus *2. 2. q. 101. art. 4. ad 4. q. 189. art. 6. q. quod libito 10. art. 1. & tradit Suarez tom. 3. de Religio. lib. 5. cap. 5. num. 5.*

§. VI.

An ob paupertatem monasterij excludantur aliqui a religionis ingressu.

S V M M A R I V M.

1. Deciditur à Bonifacio VIII.
2. Quid ex eius decisione inferatur.
3. Tridentin. extensis decisione Bonifac. ad omnia monasteria virorum, & mulierum, ne possint recipi plures quam sustentari possunt.
4. Monialia, quae sufficientem dotem monasteria praebet, quae commodè sustentari possit per totam vitam recipi possit vltra numerum designatum.
5. Ex vi Concilij non est receptio irrita, esto sit vltra numerum.

Hic quaestioni respondet Bonifac. VIII. in *c. periculo. §. lano de Statu Regular. in 6.* his verbis. Sanc vt hoc latere statum commodius valeat obseruari, districtius inhibemus ne in monasterij ordinem non mendicantium aliquae recipiantur de carere in forores, nisi quod poterunt de ipsorum monasteriorum bonis, sine praesentibus abque penuria sustentari. Si secus actum fuerit, irritum decernentes.

2. Ex qua decisione inferitur graue peccatum committi, si aliqui in fororem recipiantur in monasterij ordinem non mendicantium vltra numerum earum, quae de monasteriorum bonis, sine praesentibus abque penuria possint sustentari. Quod satis indicat illa verba praecipua, *districtius inhibemus.* Item irritatio professionis sic attentata, nomine cuius receptionis professionem Pontifex intellexit.

3. At hoc decretum limitatum erat, & solum moniales ordinum non mendicantium comprehendebat; latius tamen erat decretum concilij Arelatensis, relatum in *c. 1. de institutionibus.* comprehendens omnia monasteria virorum, & mulierum ibi. Non amplius suscipiantur in monasterio monachorum, aut clericorum, seu etiam puellarum, quam quot se regere de bonis Ecclesiae abque penuria possunt: clarius id expressit Trident. *sess. 25. c. 1. de Regularibus.* Ibi in praedictis autem monasteriis, & domibus tam virorum, quam mulierum bona immobilia possidentibus, vel non possidentibus is tantum numerus constituitur, ac in posterum conseruetur, qui vel ex redditibus propriis monasteriorum, vel ex conuictis eleemosynis commodè possit sustentari: cononat huic decreta constitutio Pij V. edita anno 1566. incipiens circa pastoralis officij.

Hinc constat in quolibet monasterio, & conuentu obligatum esse Praelatum illius sub graui culpa numerum religioniorum constituit, & constitutum conseruare, qui ex redditibus propriis monasterij, vel ex conuictis eleemosynis commodè possit sustentari. At video Bonifac. VIII. & Leonem III. in consilio Arelaten. dixisse eum numerum religioniorum esse constituum, qui abque penuria sustentari possit ex redditibus monasterij, &c. At Trident. & Pius V. expressit qui commodè sustentari possit in quibus verbis Tho. Sanch. lib. 7. sum. c. 21. n. 2. Latum discrimen agnoscit. Nam abque penuria (inquit) non potest sustentari, qui cogitur ad vitam sustentationem mendicari; commodè vero, quando attentata religionis

Ferd. à Castro, Sum. Mor. pars I. II.

consuetudine, & personarum qualitate, monasterijque oneribus, & obligationibus sustentari nequeunt. Sed credo vtrumque idem esse: si enim attentata personarum qualitate, religionis consuetudine, & monasterij obligationibus nequeunt sustentari, penuriam patientur, coactae ergo erunt mendicare ad illam penuriam vincendam, Verumque erit non posse abque penuria attentata religionis consuetudine, &c. sustentari. Hunc numerum religioniorum in monasteriis monialium etiam exemptis Episcopus potest cum suo Praelato designare, iuxta constitutionem Gregor. XIII. incipientem *Deo sacris edit. anno 1573.* cuius verba refert prauis noua Episc. 2. p. c. 5. n. 55. in fine & Aug. Barbola 3. p. de potestat. Episcop. allegat. 98. n. 5. Ex quibus Nauarr. *comment. 4. ad Regular. n. 57. vers. 3. nota.* & Barbola loco citato. inferunt sub graui culpa Episcopum obligatum esse hunc numerum designare. Inquit enim constitutio: super quo ordinariorum consuetudinem oneramus. Quae verba obligationem grauem indicant.

4. Aduerto tamen, si monialis sufficientem pecuniam monasterio donet, qua commodè tota vita sustentari possit, poterit vltra numerum designatum recipi: quia eius receptio non grauat monasterium, nec pauperius reddit, sed potius subleuat, & ita est consuetudine receptum. Quare Trident. decretum sic explicandum est, vt non possint vltra numerum constitutum moniales recipi indotatae inquam, & alendae redditibus monasterij; secus si dotatae recipiantur, & sua dote alendae: sic sustinent expresse Nauarr. *tit. de redditibus Ecclesiast. q. 1. monito 62. n. 2. alias n. 100. Gutier. lib. 1. canon. q. cap. 32. n. 63.* Suar. *tom. 1. de Relig. tit. 3. lib. 3. c. 23. num. 19.* Barbola in remission. *concl. sess. 25. c. 3. de Regular. Lessius lib. 2. c. 41. dub. 3. in fine n. 36.* Sanch. *lib. 7. sum. c. 23. n. 5.* Quod verum est, tamen si dos consumatur soluendo debita conuentus: semper enim illa ratio firma perseuerat ex huius monialis dotatae ingressu conuentum non grauari, sed potius subleuari, vel conseruari, quod sublatum hoc praesentaneo subsidio forte periret: Sanch. *d. c. 25. n. 5.*

5. Deinde aduerte concilium non irritasse professionem monialis indotatae receptae vltra numerum designatum. Quare sola receptio monialium non mendicantium vltra praedictum numerum irrita censeri debet ex Textu in *cap. unico de statu Regular. in 6.* & notauit Lessius lib. 2. de iustit. c. 41. dub. 3. in fine; imo neque hanc receptionem censet. Thom. Sanch. *dit. c. 23. n. 4.* esse nullam, sed in hac parte decretum Bonifacij consuetudine abrogatum esse, cum compertum sit (inquit) plures saepe admitti indotatas vltra numerum, & neque obinde earum professio irrita declaratur. Mihi tamen de hac consuetudine non constat.

Illud verò approbo, quod dicit Sanch. *d. c. 23. in fine* nempe in monasteriis virorum hoc consilij decretum temperatum esse consuetudine; siquidem plures passim recipiuntur, quam ex redditibus conuentus, conuictisque eleemosynis de praesenti sustentari possunt, ob cuius causam debitis ingentibus fere omnes conuentus sunt grauari. At horum receptio honestatur ex eo quod communiter adest periculum, & timor ne monasterij opinio minuatur, neue ministeria fieri solita cessent, si iuuenes non recipiantur qui senium, & infirmorum defectum suppleant, & ob moraliter certam breui tempore debitis alienis satisfaciendum esse.

PUNCTUM VIII.

Qui specialiter à Religione Societatis Iesu excludantur.

Duplicia sunt impedimenta Societatis Iesu ingressoria impedientia; alia primaria, seu substantialia; alia secundaria, seu accidentaria.

§. VI.

Expenduntur primaria, seu substantialia impedimenta.

S V M M A R I V M.

1. Enumerantur haec impedimenta.
2. Vocantur substantialia, quia annullant ingressum.
3. Possit religionem hac impedimenta constituere, praecipue auctoritate Pontificis interueniente.
4. Primum impedimentum quatuor partes continet, & quae haec sunt.
5. An haec partes legitime enumerentur disputat.
6. Abnegatio fidei debet esse perfecta, vt sit impedimentum.
7. Debet esse probabilis.
8. Si vt suspectus haeresis declaratus fueris, cum tamen in errorem non inciideris, non videtur impedire.